

SALEZIJSKI VESTNIK

SEPTEMBER-OKTOBER 2016 · 5

ORATORIJ

ETIOPIJA

ANIMATLON

4 KOLUMNA

Bolnike obiskovati

5 OBNOVA RAKOVNIKA

Božja previdnost

6 MOLIVCI

Iskalci sreče

7 MOLIMO SKUPAJ Z MARIJO

Ki je za nas križan bil

8 NA STRANI MLADIH

Poletje 2016

14 MISIJNI

Etiopija živi v bolečini in upanju

16 NOVICE

21 RAJNI

23 OBVESTILA

24 DON BOSKOVE REČI

Senik

Ko je Jezus videl, da so bili v množici ljudi, ki so hodili za njim, utrujeni in onemogli, izgubljeni in brez vodnika, so se mu do dna srca zasmilili. V moči te sočutne ljubezni je ozdravil bolnike, ki so mu jih prinesli, in je z nekaj kruhki in ribami nasitil velike množice. Jezusa v vseh teh okoliščinah ni priganjalo k delovanju nič drugega kot usmiljenje, s katerim je gledal v duše svojih sogovornikov in odgovarjal na njihove najbolj resnične potrebe. Ko je srečal vdovo iz Naina, ki je spremljala svojega sina h grobu, je občutil veliko sočutje do neizmerne bolečine objokane matere in ji je vrnil sina, ko ga je obudil od mrtvih. Potem ko je osvobodil obsedenca v Gerasi, mu je zaupal to poslanstvo: »Sporočil, kako velike

zapisal, da je Jezus pogledal Mateja z usmiljeno ljubeznijo in ga izbral *miserrando atque eligendo*. Ta izraz se me je vedno globoko dotaknil, tako da sem si ga izbral za geslo.

V prilikah, ki so posvečene usmiljenju, Jezus razodeva, da je Božja narava kakor narava očeta. Ne prizna poraza, dokler s sočutjem in usmiljenjem ne izniči greha in ne premaga zavračanja. Poznamo te prilike, zlasti tri: o izgubljeni ovci in izgubljeni drahmi in o očetu z dvema sinovoma. V njih je Bog vedno predstavljen kot poln veselja, še posebej ko odpušča. Najdemo jedro evangelija in naše vere, ker je usmiljenje predstavljeno kot moč, ki premaga vse, ki napolni srce z ljubeznijo in ki tolaži z odpuščanjem.

SALEZIJSKI VESTNIK je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

SEPTEMBER–OKTOBER 2016 ŠTEVILKA 5 SKUPNA 603

ISSN 0353-0477, dvomesečnik

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

Urednik: Marjan Lamovšek

Uredniški odbor: Janez Potočnik,

Ivan Turk, s. Lucija Nastran, Janez Krnc, Marko Košnik

Lektorica: Jerneja Kovšca

Grafična zasnova: mati design

Računalniška postavitev: Salve, P. Belak

Foto naslovnica: Patricija Belak

Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat

Založba: Salve d.o.o. Ljubljana

Tisk: Tiskarna Januš d.o.o.

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE Salezijanskega vestnika

in za druge namene lahko nakažete na račun:

SI56 2420 0900 4141 717

sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.

PODATKI ZA STIK

Distribucija in stiki: Janez Potočnik

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

Telefon 059/339.100

E naslov vestnik@sdb.si

Spletna stran www.donbosko.si

»KAKO VELIKE REČI TI JE STORIL GOSPOD IN SE TE USMILIL.«

reči ti je storil Gospod in se te usmilil.« Tudi Matejev poklic je vključen v obnebjje usmiljenja. Ko je šel Jezus mimo davčnega urada, so se njegove oči srečale z Matejevimi. Ta pogled je bil nabit z usmiljenjem, ki je odpuščalo grehe tega človeka, premagalo odpor drugih učencev in izbralo njega, cestninarja in grešnika, da je postal eden dvanajsterih. Ko je sv. Beda Častiljivi razlagal ta evangelijski prizor, je

Poleg tega še iz neke druge prilike prejemo pouk, kakšen naj bo naš krščanski življenjski slog. Ko je Peter Jezusa izzval z vprašanjem o tem, kolikokrat je potrebno odpustiti, mu je ta odgovoril: »Ne pravim ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat«, in povedal priliko o »neusmiljenem služabniku«.

Papež Frančišek, Bula ob napovedi izrednega jubileja Usmiljenja (8-9)

SVETO LETO USMILJENJA

Bil je čas

Še eno poletje se poslavlja in vstopa v območje spomina, pridobljenih izkušenj, novih spoznanj in poznanstev, pa doživetij ... Kot vsak, je tudi ta čas navrgel marsikatero priložnost, da smo lahko storili dobro, se izognili temu, kar to ni, kratka, čas, ki se je iztekel, in nam dal nastavke in spoznanja, kako naj se soočamo z danes in z jutri.

Drobec tega, kar je bilo v tem poletju, je v besedi in fotografiji zajeto tudi na straneh tega Vestnika. Tudi letos je bilo pod okriljem salezijanske mladinske pastorale veliko poletnih programov za otroke in mladino. V prenekateri slovenski župniji je poletni oratorij postal redni spremljevalec poletnih dni in pika na i vzgojnemu in katehetskemu prizadevanju čez leto. Potem so tu razni večdnevni dogodki za mladino. Uskovniški tedni na obronkih Zlatorogovega kraljestva pod najvišjimi slovenskimi vršaci na domiselni in mladim privlačen način spet in spet spregovorijo o tistem pravem kraljestvu, ki ga je zdaj še težko otipati, že pa se ga da začutiti: o Jezusovem kraljestvu, ki v tem krhkem in minljivem svetu in času že pušča odtise tistega, kar bo nekoč, in to za zmeraj, in bo lépo in Božje.

Letošnje leto je bilo zaznamovano tudi s svetovnim dnevom mladih v Krakovu, v okvir katerega je bilo vtakano tudi svetovno srečanje mladih iz salezijanskega mladinskega gibanja.

Salezijanska družina v Sloveniji se je v tem času razveselila in obogatila s še nekaj duhovnimi poklici. Salezijanec Mitja je bil posvečen v duhovnika, trije mladi fantje (Damijan, Gregor in Filip) so z izpovedjo prvih redovnih zaobljub vstopili v vrste salezijanske družbe, na izpoved obljub se pripravlja skupina mladih salezijancev sotrudnikov, na izpoved večnih zaobljub pri sestrah hčerah Marije Pomočnice pa s. Barbara; lepo število salezijanskih duhovnikov je praznovalo častitljiv duhovniški jubilej ... Vse to so bili in bodo trenutki potrditve, da je don Boskov navdih, kako živeti Jezusov evangelij, še kako živ in sodoben tudi za naš čas.

Tudi sveto leto usmiljenja bo zdaj zdaj izpolnilo svoj časovni okvir. Naloga vsakega od nas ostaja, da bomo njegove sadove prinašali tudi pozneje. Naj nas poimenovanje ne zavede: usmiljenje je mogoče izkazovati zato, ker smo najprej sami deležni usmiljenja, in sicer Božjega. Od tu zajemamo, sem se vedno znova vračamo in pri Božjem usmiljenju se navdihujemo. Saj je naše obličje izrez njegove podobe, ki je usmiljenje.

Vsem sodelavcem Salezijanskega vestnika ob tej priložnosti v tem uvodniku izrekam iskreno zahvalo za trud in sodelovanje pri oblikovanju Salezijanskega vestnika v minulih dvanajstih letih. Pa tudi vam, dragi bralci in don Boskovi prijatelji, za vašo zvestobo našemu skupnemu glasilu in za vse oblike podpore.

V prihodnji številki vas bo na teh straneh pozdravil novi urednik Marko Suhoveršnik. Želimo mu Božjega blagoslova in obilja njegovih darov, da bo uspešno ustvarjal Salezijanski vestnik – eno najstarejših periodičnih publikacij v Cerkvi na Slovenskem.

MARJAN LAMOVŠEK
UREDNIK

Bolnike obiskovati

JANEZ VODIČAR

Kmalu po začetku šolskega leta lahko v razredih opazim prazne klopi. Razlogi, zakaj kdo manjka, so različni, vendar je najpogostejše kriva bolezen. Še se spomnim časov služenja vojaškega roka, ko nam je v ambulanti zdravnik zatrjeval, da morajo biti pri dvajsetih vsi zdravi, drugače bodo pri štiridesetih že popolni invalidi. Ne morem soditi, koliko je v tem resnice, se mi pa zdi, da je vedno več mladostnikov s takšno ali drugačno boleznijo. Če so včasih redčili razrede pojavi gripe ali česa podobnega in to le za nekaj dni, danes vedno bolj pogosto srečujemo mlade, ki dolgo trajno resno zbolijo.

Bolj kot sama njihova bolezen me čudi, da ob vprašanju razredu, kaj je z odsotnim, pogosto ne znajo odgovoriti. Ob tem se niti ne vznemirjajo. Bolan je in ga ne bo v šolo – to je vse, kar znajo povedati. Saj ne gre, da bi morali postaviti celotno diagnozo bolezni. Je pa razlika, če je kdo hudo bolan, zgolj prehlajen ali se le slabo počuti. Vem tudi, da učitelja nič ne briga, kje je težava, njegova naloga je le zabeležiti odsotnost. Prav v tem se skriva srž vzgojnih težav, s katerimi se srečujemo. Če gre le za prehlad ali slabo počutje, bo minilo in se ni za vznemirjati. Če pa gre za kaj resnega, je, vsaj tako se mi zdi, na mestu, da nas skrbi. Verjetno ne moremo kaj dosti storiti, lahko pa vsaj pokažemo, da nam ni zanj ali zanjo vseeno. Res so lahko ti pozdravi ceneni in prav tako zaželene dobre želje. Bolnemu pa s tem le sporočamo, da ga pogrešamo, da se kdo zanj zanima in nam ni vseeno, kako je. Če tega kot učitelj ne morem pokazati, postajam vedno bolj uslužbenec, ki ga zanima le še opravljanje dolžnosti in zgolj moja snov ter nič drugega. Postajam birokrat, ki ga ne morejo obtožiti, da kaj dela narobe, morda celo dobro učim svojo snov, malo pa ima mladi rod od mene kot človeka.

Vse skupaj je še posebej zaskrbljujoče, ker v razredu pogosto o odsotnih govorijo z nekakšno brezbriznostjo. Starejši lahko že pri drobnih stvareh, kot so zadržanje vrat, prehitevanje s kolesom, hojo po pločniku, hitro opazite, kako mladi težko vidijo in upoštevajo svoje bližnje. Vsi se moramo vseskozi tega učiti, a večino teh drobnih pozornosti smo prejeli v mladosti. Katera ustanova je bolj pristojna za vzgojo kot šola? Če ne bodo zmogli videti svojega prijatelja, ki je zbolel, kako bodo upoštevali tujca, mimo katerega so pravkar zdrveli? In od koga naj se učijo teh drobnih pozornosti, če ne od starejših? Ne gre, da bi v razredu razpravljali o boleznih in čem podobnem. Ostati ob praznem stolu tiho in ne pokazati zaskrbljenosti je po drugi strani najboljša pot, da jih naučimo brezbriznosti za bližnje.

Ni prijetno streči bolnikom, si vzeti čas in hoditi po bolniških sobah. Še težje je poslušati tarnanje o teh ali onih bolečinah, biti nemočen ob človeku, ki bi mu želeli vse dobro. Sami pa vemo, kako je težko biti prepuščen samemu sebi, ko nam gre vse narobe. Prav tako vemo, da se težko spopadamo z boleznijo, če ne vemo, zakaj je dobro biti zdrav, ko nas nihče ne pogreša. Mladi so bolj ali manj zdravi, če že zbolijo, se hitro postavijo na noge, kot je rekel vojaški zdravnik. Zato nimajo izkušnje, kaj res pomeni biti bolan. Delo usmiljenja, ki nas uči obiskovati bolnike, je za nas lepa navada, saj vemo, kaj to pomeni bolnemu. Mladi v poletu mladosti to težko kar tako začutijo. Mi, odrasli, bi jih morali tega učiti. Že s tem, da nas skrbi za tega ali onega bolnega. Morda mlade spodbudimo, da pomagajo bolnim prijateljem, jih povabimo na obisk v bolnišnico ali jih celo zaprosimo za pomoč, ko smo sami bolni. Ob tej toplini naše pozornosti se vedno dogajajo čudeži, še posebej, če ob nas stopa vera in upanje v Jezusa Kristusa.

Božja previdnost

Vsak je ponosen na svoj DNK, kajne? To je tisto, po čemer se loči od drugih in je zato enkrat in edinstven. Za mnoge ljudi pravimo, da so geniji, ker znajo v najtežjih okoliščinah in trenutkih pokazati svoje prave sposobnosti. Gradnja je ena od takih okoliščin. Naš Rakovnik, če ga pogledamo skozi zgodovino, je bil ves čas v gradnji. Na nek način tudi tu skozi preseva don Boskova genialnost, ki je zapisana v salezijanskem DNK.

Don Bosko jo je opisal z naslednjimi besedami: »Napravite to, kar vam je mogoče. Bog bo napravil to, česar ni mogoče. Zapajte vse Jezusu v presvetem zakramentu in Mariji Pomočnici, pa boste videli, kaj so čudeži.« Ta DNK je neizmerno zaupanje v Božjo previdnost. Goethe je zapisal: »Najboljši dokaz, da se je na svetu pojavil genij, je to, da se proti njemu zarote puhle glave.« In koliko je takih glav, ki mislijo, da Božja previdnost ne obstaja. Toda don Bosko je neizmerno zaupal. To zaupanje je prenesel tudi na prve salezijance.

Rakovnik je bil od vsega začetka Božje delo in zato seveda ne brez prijateljev in nasprotnikov. Od leta 1901 do 1904 so bila leta čiste Božje previdnosti, ki jih lahko mirno poimenujemo *boj za obstanek*. In ko so ustanove zaživele in se je razcvetelo delo, je prišla vojna, povojni sistem in z njo kriza, da je skoraj vse dograjeno in postavljeno skoraj ugasnilo in končalo v pepelu kakor ogenj, ki mu ne pridevamo goriva. Da, nekatere stvari moramo imeti v krvi. In to je neizmerno zaupanje v Božjo previdnost. Božja previdnost, tako čutim, je tista, ki priskrbi v pravem času in pravem trenutku vse potrebno, da Božje delo na zemlji ne ugasne.

In to zares čutimo ob gradnji Majcnove hiše. Hiša raste iz temeljev zaupanja. Na don

Boskov rojstni dan, 16. avgusta, smo gradbeno pogodbo dopolnili z novo, ki nakazuje pospešeno nadaljevanje del do zaključene 1. in 2. gradbene faze. Kmalu bomo pri prvi plošči in upajmo, da bo Majcnova hiša že do konca leta pod streho. Če *Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo njeni graditelji* (Ps 127,1). Da je na delu Božja previdnost, ni dvoma. Hvala vam za molitev, besedo spodbude in podpore, ki v nas krepi zaupanje v Božjo previdnost ter nas povezuje v skupni priprošnji in molitvi k Božjemu služabniku Andreju Majcnu. Nad vse vas kličemo blagoslov Marije Pomočnice, da bo naše in vaše življenje in delo obrodilo bogate sadove.

Marko Košnik, ravnatelj

Svoj dar lahko nakažete na:

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
Namen: 400-01 Obnova Rakovnik
TRR: SI 56 2420 0900 4141 717
referenca: 400-01

DOBROTNIKI ZA OBNOVO RAKOVNIKA

Od 18. 6. do 6. 9. 2016 ste darovali:

Ferkolj L.; Stibilj M.; Jakob G.; Donko O.; Bartol J.; Grajzar M.; Mlinarič M.; Golenko I.; Gomboc E.; Bricelj A.; Krivonog P.; Žumer M.; Sušnik G.; Sajko A.; Topler A.; Lavrič I.; Skok H.; Velikonja S.; Lubej A.; Štefanič M.; Tušar C.; Langus J.; Luštrek M. A.; Krajnc H.; Šumenjak D.; Hren F. in J.; Zupančič A.; Kramar S.; Bernjak H. in F.; Skrt J.; Šmid A.; Kordiš A.; Grobelnik Krč M. A.; Judnič Z.; Knez; Urbas M.; Žohar; Likar A.; Stanonik; Antolin; Brezavšček R.; Sabjan A.; Zihel F. in nekatere neimenovani dobrotniki. **Bog povrnil!**

Iskalci sreče

PRIPRAVIL JANEZ SUHOVERŠNIK **Mladim je papež Frančišek dejal: »Želim vam reči le eno besedo in to je sreča. Ni svetosti v žalosti. Sreča ni le neuporaben okrask, ampak je temelj našega življenja.« Nekaj podobnega je izjavil sv. Janez Pavel II., ko je mladim dejal: »Mladi, vi iščete srečo in po njej hrepenite. V resnici pa: Ko iščete srečo, iščete Kristusa.«**

Pomenljiva je poklicna pot neke mlade Faustine, ki je Bogu obrnila hrbet kmalu po osnovni šoli. Sad tega prekinjenega odnosa z Bogom je bila velika praznina, ki se je v njej naselila. Začela je iskati poti nazaj. V prostem času se je rada srečevala in pogovarjala z neko sestro, ki ji je pomagala razumeti vero. Sestra jo je večkrat povabila na duhovne vaje in romanja. Vse te ponudbe je vztrajno zavračala, dokler se ni nekega dne odločila, da poroma v Lurd skupaj s svojo mamo. Za pot si je pripravila dve potovalki. Eno s preprostimi oblekami, ki jih je potrebovala za na pot, in drugo z večernimi oblekami za zabavo. Med neko večerno molitvijo pri Marijini votlini se je kar naenkrat čutila popolnoma ljubljeno in spravljeno z Bogom. Na svoji koži je občutila Božje usmiljenje. Oblek za zabavo po tem večeru ni več potrebovala. V obnovljenem in živem odnosu z Jezusom je našla svojo življenjsko srečo. Posvetila se je Bogu in postala sestra redovnica.

Papež Frančišek nam pravi: »Kjer so Bogu posvečen-i/e, tam je sreča doma.« Molitev za nove duhovniške in redovniške poklice je torej molitev za srečo nas vseh. Večina ljudi v duhovništvu in redovništvu vidi le odrekanje in trpljenje in le redki v tem poklicu vidijo srečo in veselje. Ko mladim omenimo možnost izbire posvečenega življenja, nas navadno odklonijo. Ko pa v Cerkvi ob raznih dogodkih doživijo veselje vere, njihovi predsodki o duhovnem poklicu skopni-

jo. Potrudimo se z molitvijo in dobro voljo graditi pozitivno občestvo vernih in prosimo za mlade, ki so občutili Božji dotik, da bi nanj velikodušno odgovorili in za največjo Srečo vedno zvesto hodili.

MOLITVENI NAMENI

SEPTEMBER

Za vzgojitelje mladih (starše, učitelje in učiteljice ter katehete in katehistinje), da bi mladim posredovali krščanske vrednote in jih vodili k Jezusu.

OKTOBER

Za dijake in študente, da bi zgradili osebni in živ odnos z Jezusom, ki jih edini more osrečiti.

NOVEMBER

Za družino, da bi bilo v njej več skupne in osebne molitve, ki nas edina z Božjimi darovi napolnjuje in osrečuje.

**Marija, Bogorodica,
Božja Mati je
»razglašenje« najbolj
neverjetnih presenečenj
ljubezni, ki jih je Bog
storil človeštvu.**

Za Marijo to, da je mati, ni nekaj enkratnega, kar se pridobi enkrat za vselej. Na njenem »romanju vere« je rasla in zorela v svojem materinstvu: tiho pričakanje, globoka radost ob rojstvu in nežnost ob novorojenem; zadovoljstvo in ponos, ko ga predstavi pastirjem in modrim, pa bolečina ob begu in begunstvu ter skrivnostni napovedi o meču, ki ji bo prebodel srce; umirjenost nazareških let, pa težka izkušnja, ko Jezus ostane v templju. Tudi v času Sinovega javnega delovanja se je materina povezanost z njim poglobljala; na Kalvariji, ko je bila navzoča ob Sinovi smrti, pa se je Marijino materinstvo najbolj razširilo in doseglo najvišjo točko.

Smrt na križu je najbolj presenetljivo znamenje Božje ljubezni do človeštva. Že to, da je Bog postal človek, da se Stvarnik postavi na raven svoje stvari, je dogodek neverjetne Božje veličine. Nepredstavljivo pa je, da je ta učlovečeni Bog hotel s človekom deliti ne le to, kar je najlepše, pač pa tudi najtemnejšo stran: trpel je fizično, psihološko in duhovno bolečino. Začudenje je največje, ko vidimo tega Boga, ki je nesmrten, ki je

življenje samo, pa je naredil to, kar je njemu popolnoma nasprotno: kot človek je hotel umreti. Umrli je na najbolj boleč način, za tisti čas najbolj sramoten, povezan s prekletstvom, kot grešnik.

Ljubezen »do konca«, pravi sv. Janez, brezmejna, ki »presega vsako spoznanje«, ki se dotika norosti in nespameti, kot pravi sv. Pavel.

Ko je bil Božji Sin povzdignjen na križ, se je razodel »prvorojeni med mnogimi brati« in Marija je odkrila, da je postala mati množici sinov in hčera. Jezus ji jih je zaupal. Napredovanje na poti vere je za Marijo istočasno napredovanje v razvoju njenega materinstva. Prav tako kot ima romanje na poti vere najvišjo točko v velikonočnem dogodku, jo ima v njem tudi pot njenega materinstva.

V Nazaretu je Marija začela svojo pot vere, ko je sprejela skrivnostni Božji načrt: »Glej, spočela boš Sina.« Sedaj pa ji prav ta Sin predlaga materinstvo za vse človeštvo. Janezova pripoved se zaključuje: »In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.« Od tiste ure, ko je odrešeno človeštvo sprejelo Mater, je Marija sprejela vsakega sina in hčer, ki jih je izročil njen Sin, in jih za vedno vključila v svoje materinsko srce.

Sv. Marija D. Mazzarello je zapustila tole misel novi misijonarki: »Nikdar ne izgublajte poguma, ko vidite, da ste polni napak, pač pa se z zaupanjem zatecite k Jezusu in Mariji in se brez malodušja ponižajte in potem pogumno, brez strahu pojdite naprej.«

Pripravila s. Irena Novak

po: Marija Ko Ha Fong, da »Ecco concepì un figlio«
a »Ecco tuo figlio«, Maria Ausiliatrice 6/2013

MOLIMO Z MARIJO ki je za nas križan bil ...

ŠLO JE ZARES!

Počitnice za šolarje niso bile le čas morja in prostega časa, ampak tudi oratorijev!

Oratoriji so se letos zvrstili v več kot 280 krajih po vsej Sloveniji. Skupno se jih je udeležilo preko 20.000 otrok in 6.000 animatorjev! Najdaljši in najštevilčnejši oratorij je kar štiri tedne potekal na Rakovniku, skupno pa je na njem uživalo okrog 500 otrok.

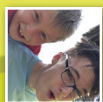
Letošnji oratoriji so temeljili na zgodbi vsem poznanega malega dečka, ki se iz lutke počasi prelevi v dečka - Ostržka. Njegova pot odrasčanja je, tako kot za vsakega otroka, polna preizkušenj in skušnjav, ki jim vedno znova podleže. Vendar šele ko zmore slediti dobrim delom, postane deček. Zato so animatorji skupaj z otroki na oratoriju vzklikali »Zdaj gre zares« in se trudili vsakodnevne skušnjave spremeniti v dobra dela, delavnost, poslušnost in odgovornost.

USKOVNICA 2016 TVOJ ODGOVOR?

»Tukaj smo«, je bil odgovor mladih udeležencev, animatorjev in duhovnih voditeljev, ki so se zbrali na Uskovnici, kjer jih je geslo "Učenci smo vsi enako!" zbralo že enaintrideseto leto. S takimi in drugačnimi pričakovanji so prišli iskat odgovore na različna vprašanja in dileme, s katerimi se srečujejo v življenju.

Življenje na Uskovnici je iz njih izvabilo različne spretnosti, saj je bilo treba olupiti krompir, pomiti posodo in stranišča, popraviti lesena tla, ki so zaradi našega vztrajnega in poskočnega plesanja ponovno počila, vrniti elektriko v hišo in še mnogo drugega. Letos jim je kar malo ponagaja-

lo vreme in so se zato na dveh terminih odpravili samo do Javornikov, na enem pa do Blejske kočice.

Velikokrat se jim je v raznih pogovorih in razmišljanjih, pa tudi med puščavo, v glavi pojavil en velik »hmmm«. Niso našli odgovorov na vsa vprašanja, ampak bodo vsekakor vztrajali in jih še iskali tudi v dolini. Skozi ves teden jih je spremljala Marija, ki je na prošnjo Boga odgovorila z velikim in odločnim: »Zgodi se.« Rekla je da življenju, rekla je da, ko je sprejela Božjega otroka in skrbela zanj, ko ga je spremljala pri oznanjevanju. Tudi ko je z njim trpela pod križem, ni obupala. Cel teden sta jih navdihovala njen zgled in življenje, ki so ga spoznavali prek različnih tem. In tako so po njenem zgledu odkrivali, kako v konkretnih dejanjih odgovarjati na Božji načrt. Dotaknili so se pomena družine, sprejemanja odločitev, poklicanosti k ljubezni in odpuščanju. Pri tem so jim pomagali različni gostje s predavanjem ali pričevanjem.

Poleg pestrega programa je bilo kar nekaj časa namenjenega molitvi in vsakodnevni sveti maši. V petek pa so ves popoldan namenili spokornemu bogoslužju, adoraciji, sveti spovedi in tišini.

Polni lepih doživetij in različnih občutkov so si ob sobotnem slovesu obljubili, da to nikakor ni bila zadnja Uskovnica in da se bodo še srečali. Kakšen pa je tvoj odgovor? *Nika Bergant*

POLETJE 2016

BLAGOR NAM, KI SMO BILI NA POLJSKEM
Mladi, ki smo se s Salezijansko mladinsko pastoralo odpravili na Svetovni dan mladih, se v hvaležnosti spominjamo vsega lepega, ki smo ga v teh dneh doživljali.

Prve dneve smo skupaj preživljali v župniji Wieszawa, znotraj škofije z zanimivim imenom Gliwice. V župniji in pri gostiteljskih družinah smo izkusili izjemno gostoljubje. S številnimi dobrotami so skrbeli, da so bili naši želodčki vedno polni, pripravili so raznolik program, od spoznavanja, romanja do športnih iger, koncerta, ogledov. Vse dni pa je povezoval ples, ki ga zares ni manjkalo. Dnevom po škofijah je sledil odhod v Krakov. Nastanjeni smo bili pri družinah v župniji sv. Stanislava Kostke, v samem središču mesta, kar je bilo zares odlično. Udeleževali smo se dopoldanskih katehez s škofom Jamnikom, si ogledovali mesto, se družili na tramvajih in pri potrpežljivem čakanju v dolgih vrstah za hrano, vsak večer pa nas je čakal poseben dogodek.

Torek je zaznamovala slovesnost ob odprtju, v sredo smo se udeležili srečanja Salezijanskega mladinskega gibanja, kjer smo prisluhnili besedam vrhovnih predstojnikov – s. Yvonne Reungoat in Angela Fernandez Artimeja. Festival je bil poln mladostne razigranosti in veselja, z blagoslovom Najsvetejšega pa smo odšli v pričakovanje srečanja s svetim očetom, ki ga je prinesel četrtek večer. V petek smo se udeležili križevskega pota, ki se je navezoval na duhovna in telesna dela usmiljenja. Postaje so povezovale zanimive podobe in mladostni, a vendar pretresljivi prikazi postaj Kristusovega trpljenja in trpljenja ljudi v današnjem času. Posebno doživetje je bila vigilijska na Polju usmiljenja (Campus misericordiae), kjer smo bedeli z Gospodom, prisluhnili pričevanjem in v množici mladih slavili Jezusa v Najsvetejšem zakramentu. Celotno Polje usmiljenja je zažarelo v svetlobi drobnih lučk – svečk, ki smo jih prižgali romarji – in v sveti tihoti, mlada srca pa je objela bližina, predanost in zaupanje Bogu. Z množico drugih mladih smo pod zvezdami prespali noč in se prebudili v novo jutro, polni veselega pričakovanja papeževskega sporočila, kje je Gospod izbral prostor, da čez nekaj let znova zbere in opogumi mlade. In za leto 2019 je izbral Panamo!

Polni vtisov, osebnih doživetij in poglobljene vere smo se vrnili k svojim gostiteljem, naslednje jutro pa smo se odpeljali domovini naproti. Da smo se še bolj obogatili, smo drug z drugim delili svoja doživetja in v teh pričevanjih spoznali, da smo bili ob pravem času na pravem mestu. Vsakdo od nas. Tako nam ostaja velika hvaležnost, da smo smeli biti del tega. *Maja Kos*

USKOVNIŠKI DNEVI ZA ODRASLE

Že šesto leto zapored so se konec julija za nekaj dni na Uskovnici zbrali odrasli z družinami. Lepo število uskovničarjev je razmišljalo o tem, kako v življenju premagati strah, apatijo in razvajenost ter v svoje življenje vnašati več poguma, veselja in ustvarjalnosti.

Pri tem razmišljanju sta jim bila v veliko pomoč zakonca Marija in Andrej Štremfelj, ki sta opisala ne le svoje vzpone in spodletele poizkuse v Himalaji in drugod po svetu, temveč tudi svoj vzpon v duhovnem življenju. S svojim pričevanjem sta nas spodbudila, da bi tudi mi vedno bolj postajali Kristusovi in da bi se odpirali njegovi ljubezni. Hvaležni za dobre pogovore in misli, ki so si jih podelili; za lepo vreme, ki jim je omogočilo pohod na planino Konjšico; za čudovit večer, ko so po spovedi doživeli Božje usmiljenje; za animatorje, ki so poskrbeli za »malčke«; za vse talente, ki jih je vsak prispeval, so se veseli vrnili v dolino. *Boštjan Jamnik*

NA SEVNIŠKEM ORATORIJU JE ŠLO ZARES

Letošnji oratorij je bil obarvan z geslom »Zdaj gre zares!« in se je navezoval na vsem znanega Ostržka, ki je od navadnega polena do lutke preko vseh dogodivščin postal fant s srcem in dušo. V dveh tednih, kolikor je oratorij trajal, so lahko otroci sodelovali v različnih delavnicah: plesni delavnici, izdelovanju živali ter naravne kreme, vrtnarjenju, plezanju. Dovolj časa je bilo še za obisk turistične kmetije, kopanje, športne in vodne igre. V drugem tednu smo šli tudi kampirat in si tako ustvarili pravo taborniško vzdušje.

Dramska igra je bila tista, ki nam je predstavila letošnjo zgodbo, da smo se nato v skupinah pri katehezah lahko pogovarjali o pravih vrednotah. Prek Ostržkovih dogodivščin smo spoznali, kako pomembna je za nas družina, zakaj se je potrebno učiti, preverili smo, ali se po bližnjicah res pride prej do cilja ali je res pomembnejša delavnost.

ORATORIJ V CERKNICI

Od 22. do 27. avgusta 2016 je v župniji Cerknica pod okriljem salezijanskega mladinskega centra potekal oratorij. Zgodbo o Ostržku smo postopoma dan za dnem predstavili otrokom preko molitve, iger, katehez, delavnic, in drugih družabnih dogodkov. Del torkovega programa smo zaradi lepega vremena izvedli kar na prostem, kjer je do izraza še posebej prišla velika igra, pri kateri so otroci navdušeno sodelovali s sestavljanjem Ostržka. V sredo smo z animatorsko ekipo pripravili izlet v Ankaran, kjer smo se kopali in igrali. Vse dogajanje je temeljilo na medsebojni povezanosti vseh nas in potekalo v veselem ozračju čez cel teden. Vrhunec oratorija smo doživeli v soboto, ko smo ob dvanajstih obhajali sveto mašo skupaj s starši na igrišču pod salezijanskim mladinskim centrom. Po maši je sledilo druženje; otroci so pokazali in predstavili, kaj so se med oratorijem naučili in kaj novega naredili. Na igrišču je bilo moč čutiti in slišati veselje otrok in navdušenost staršev. Zaključili smo s piknikom.

Na oratoriju je sodelovalo več kot trideset animatorjev, preko sto otrok ter domača duhovnika.

Z animatorsko ekipo smo se pripravljali že pred oratorijem na raznih sestankih in tudi pripravljanih vikendih, saj je le na tak način oratorij lahko uspel v polni meri. *Tadej Zalar*

POLETNO DOGAJANJE V VERŽEJU

ORATORIJ ZA DRUŽINE

Družine iz vseh koncev Slovenije, nekatere že domače, druge so domačnost odkrile letos, so v Veržehu preživele pester počitniški teden. Čeprav je bilo največ časa namenjenega prostemu času in s tem kopanju ali potepanju po okolici, pa ni manjkalo pestrega programa tako za otroke kot za starše, pa tudi za vse skupaj. Otroke smo zaposlili z delavnicami, katehezami in igrami, starši pa so skupaj s Petrom Pučnikom razmišljali, kako pomembne so besede prosim, oprosti in hvala za naše medsebojne odnose, še posebej v družini. Družine so se v krščanskem duhu povezale v prijateljskih in duhovnih vezeh med seboj in z Gospodom z željo, da se prihodnje leto spet srečajo.

KARIKAMP

Že tretje leto zapored sta murskosoboška škofijska Karitas in Zavod Marianum Veržej organizirala Karikamp, ki je name-

njen otrokom iz socialno ogroženih družin, da delček poletja preživijo ustvarjalno, zabavno in duhovno. Seveda je bilo največ navdušenja nad kopanjem v termah Banovci in vodnimi igrami.

USTVARJALNI KAMP

Salezijanci v Veržehu skrbijo za poseben del ohranjanja slovenske dediščine – rokodelstvo, ki pa se v Centru DUO ne le ohranja, pač pa se znanje rokodelskih poklicev prenaša tudi na mlade. Tako so se otroci v počitniškem ozračju letos lotili lončarstva in pletenja iz slame. Ustvarjalno delo pa smo dopolnili z igro, kopanjem, veselimi večeri in seveda molitvijo.

NOGOMETNI KAMP

Letošnji športni kamp v Veržehu je bil ves v znamenju nogometa, saj so otroci in mladi že tradicionalno želeli prav 'žogobrc'. Trenerji so veliko učili, sodniki pravično sodili, vodja Grega je poskrbel za dobro voljo in duhovno hrano, prav vsi pa so se dodobra »spočili« in utrdili svoja prijateljstva in znanstva. Drugo leto pa znova ... Ivan Kuhar

POLETNI PROGRAMI V SMC CELJE

Počitniško ozračje se je začinjalo že v mesecu maju, saj smo z animatorji začeli pripravljati celo paleto programov za prihajajoče počitnice, se izobraževali in usposabljali. Poleg načrtovalnih sestankov smo precej časa posvečali predvsem vsebini in vzgojnemu pristopu pri naših programih.

ORATORIJ: SKRIVNOSTNA VRATA

Naš letošnji oratorij je prvič trajal tri tedne. Viteška zgodba, tematika dneva, jutranje molitve za animatorje, pa bansi, molitve, kateheza za otroke, pa tudi delavnice in popoldanski programi – vse je bilo uglaseni na isto tematiko. Zgodba nas je popeljala v viteški čas, ko so vladali sovraštvo in negativni odnosi. Vendar se najdejo štirje junaki, ki se odločijo, da povrnejo pravo življenje na ta svet. Po raznih dogodivščinah končno pridejo do skriv-

nostnih vrat, za katerimi je novo življenje ... Še eno novost smo letos vpeljali na našem oratoriju, namreč to, da so otroci v delavnicah (polovica je bilo takšnih delavnic) sami ustvarjali oratorij. Tako so sodelovali v dramskem nastopu, pri molitvi, popoldanskih igrah in glasbi. Iz dneva v dan je bilo navdušenje večje. Vseh otrok je bilo sto štirideset, animatorjev pa triintrideset. Poleg vsakodnevnega ustaljenega dogajanja smo si popoldne privoščili tudi kopanje na celjskem bazenu, igro na Šmartinskem jezeru in celo ogled celjskega gradu – zahvala gre tudi upravi za brezplačen obisk gradu, imeli smo akrobacije na kolesih s poligonom, napihljivo igrišče z milnico, zanimivo olimpijado, Hudinja ima talent in zaključno petkovo prireditev, kjer smo pokazali, kaj smo izdelali in se naučili.

MORSKI UŽITKI NA ŠKOFIJAH

Teden toplega sonca in morja. Tudi skupina je izžarevala toplino in navdušenje nad šestimi preživetimi dnevi v našem primorju. Večino časa smo seveda preživeli ob morju, bilo pa je tudi veliko drugih trenutkov, ki so nam popestrili počitnice: veseli večeri, igra v Kopru, nočno kopanje, nočna igra, ustvarjalne delavnice, šport ... Tako animatorji kot otroci so sodelovali pri urejenosti hiše, duhovnem programu in pomivanju posode. Tako smo se na koncu odpravili domov polni novih vtisov in prijateljstev.

NAGRADNI ZASLUŽENI IZLET ZA ANIMATORJE

V dveh skupinah smo šli v vodni park Aquasplash v Lignanu pri Benetkah, kjer smo se prav utrudili po vseh toboganih in vodnih igrah, ki so tam na razpolago. Prepričan pa sem, da so si vsi, od najstarejših in najbolj izkušenih animatorjev pa do tistih, ki so se kot pripravniki vključili šele letos, zaslužili res velik hvala v imenu vseh udeležencev letošnjih počitniških programov v SMC Celje.

V letošnjih počitnicah smo razveselili in vključili v naše programe dvesto osemindvajset otrok in štirideset animatorjev ter prostovoljcev. *Metod Ogorevc*

KAJ IMAJO SKUPNEGA DRČE, BLATO, OVIRE IN OSTRŽEK?

Da bi se mladi animatorji po končanih oratorijih poveselili in se še bolj povezali, je Združenje animatorjev Oratorija 3. septembra v Želimljem prvič organiziralo »Animatlon« oviratlon za oratorijske animatorje.

Dan smo začeli s sveto mašo, kjer smo se med drugim zahvalili za vsa poletna oratorijska doživetja. Nato se je 300 mladih animatorjev iz cele Slovenije odpravilo na dogodivščin in ovir polno pot. Animatorje so na poti čakali najrazličnejši izzivi in ovire, ki so jih ekipe morale premagati s skupnimi močmi. Kar 39 ekip se je poizkusilo v skupinskem teku na smučeh, skakanju v jumbo vrečah, plezanju, prevračanju pnevmatik, manjkale pa niso niti drče, blatne ovire in plezanje čez potok. Mladih vse to ni prav nič prestrašilo, nasprotno: iz ovire v oviro so bili pogumnejši – in bolj blatni. 😊

Namesto tekmovalnosti so na želimeljskih travnikih odmevali pesem, smeh, spodbude in medsebojna pomoč. Odlično ozračje se je nadaljevalo tudi v zasluženem okrepčilu v obliki piknika, po katerem se prav nikomur ni mudilo domov ...

misijoni

Etiopija živi v bolečini in upanju

Pripravil: Jože Andolšek

Življenje v Etiopiji je bolj umirjeno, ljudje ne poznajo naglice, nikomur se nikamor ne mudi. Vzamejo si čas drug za drugega, posebno pa za gosta.

Tudi ob tokratnem obisku v Etiopiji sem se vsak dan srečeval z otroki in mladimi, katerih oči žarijo. In vsak dan sem se srečal s številnimi, ki se jim je na obrazu videla bolečina. Z menoj sta bila snemalca Angelo Kreuzberegger in Branko Orasche. Posnela naj bi podobe, da bi ljudje ob njih, ko bi jih videli, odprli srce za lačne in bolne ter jim pomagali do človeškega dostojanstva. Vse dni je bil z nami tudi salezijanski inšpektor v Etiopiji Estifanos Gebremeskel.

Že dan po prihodu smo se odpravili na sever, v pokrajino Afar, kjer je zaradi suše poginila vsa živina. Družinam v odročnih vaseh salezijanci pripeljejo to, kar najbolj potrebujejo, vodo, mleko v prahu in riž. Husein, oče devetih otrok, se je zahvaljeval, češ da imajo zaradi naše pomoči njegovi otroci vsak dan obrok hrane. Podarili smo mu nekaj denarja, čokolado in vitamine za otroke. Oči so mu žarele.

Dve tragediji, poleg lakote in suše, mi trgata srce: to sta preprodaja človeških or-

ganov in prostitucija. Zelo ganljivo je bilo v družini, kjer smo s pomočjo dobrotnikov rešili sina, da mu v Libiji (kamor je odšel, da bi našel delo ter pomagal številni družini) kriminalna družba ni odvzela notranjih organov. Do te družine je bila dolga pot. Po sedmih urah vožnje po makadamski cesti smo prispeli pod vznožje hriba, čisto blizu eritrejske meje. Tu so nas že pričakovali nekateri člani družine ter nam pomagali nositi darove za družino in filmsko opremo. Skupaj smo se zagrizli v strmino hriba, kamor ne more nobeno prevozno sredstvo. Po dobri uri hoje smo prispeli k družini Hagosa. Snidenja z njimi ni mogoče opisati z besedami. Kar vsa družina se je zbrala. Videti je bilo, da so se pripravljali na to srečanje. Bilo je zelo ganljivo, ko se je mama zahvaljevala, da smo ji rešili sina pred noži kriminalcev. Nato so nas pogostili s svojo narodno jedjo ingero in pa s »coffee ceremony«, kot je pri njih navada.

Naslednji dan smo bili v nočnih urah s sbratom Brahamijem in dvema don Boskovima prostovoljkama, Melanesh in Terezo (posvečeni laikinji, ki v svetu živita don Boskovo karizmo), na ulicah Adis Abebe. Tako smo bili priče dogajanja nočnega življenja. Otroci in mladi spijo na pločnikih, dekle-

nik. Na vprašanje, kaj bi želela, ta izpove željo: »Rada bi postala frizerka!« Prosto- voljki sem dal potreben denar, da bi lahko začela z učnim tečajem. Od veselja, da bo lahko začela novo življenje, je zajokala. Naslednji dan mi je Melanesh sporočila, da sta se vpisali v učni tečaj.

Sem otrok sirota. Ker starša nista imela denarja za zdravlila, sta umrla, ko sem bila še majhna. Rada bi postala zdravnica, da bi zdravila otroke sirote, bolne in vse tiste, ki nimajo denarja!

Sawith

danes je zdravnica (foto zgoraj levo)

ta se prodajajo. Salezijanci ne gledajo proč, ampak so z domačinkama, don Boskovima prostovoljkama, uredili dom, kamor se lahko dekleta zatečejo. Melanesh in Tereza sta čudoviti ženi in docela predani don Boskovemu preventivnemu sistemu vzgoje.

Awet, ki jo prostovoljki dobro poznata, nam je v minibusu pripovedovala svojo zgodbo. Večkrat je izbruhnila v jok. Mama leži doma na bolniški postelji. Oče jih je zapustil. Ima še dve sestri in dva brata. V baru, kjer dela od dveh popoldan do desetih zvečer, zasluži na mesec 40 evrov, kar ni dovolj, da bi nahranila družino. Da bi družina imela vsakdanji kruh, se prodaja za drobiž. Med pogovorom sem iz njenih gest takoj zaznal, da se dobro razume z Melanesh. Prostovoljka, kot bi želela povedati nekaj pomembnega, pravi: »Papež Frančišek želi, da naj kristjani, posebno redovniki, tvegamo in gremo iz svojega ugodja na obrobje, tja, kjer ljudje, zlasti mladi, trpijo.« In doda: »Delo z dekleti ni lahko, toda ker sva posvečeni, laže sprejemava njihove rane in jim ponudiva zavetje, kadar ga dekleta potrebujejo!«

Slišali smo tudi zgodbe, polne upanja. Naslednji dan smo se v nočni uri v baru srečali z 19-letnim dekletom, ki že od 16. leta prodaja svoje telo. Prostovoljka Melanesh je pretrgala tišino in nam pripovedovala, kako kruto se usoda poigrava z mladimi. Z inšpektorjem Estifanosom, prostovoljko Melanesh in dekletom sedimo ter pijemo to-

Ko sem bil pred leti s snemalcema Ivanom Klaričem in Brankom Oraschejem na severu Etiopije, je takratna maturantka Sawith dejala: »Sem otrok sirota. Ker starša nista imela denarja za zdravlila, sta umrla, ko sem bila še majhna. Rada bi postala zdravnica, da bi zdravila otroke sirote, bolne in vse tiste, ki nimajo denarja!« Sawith je letos končala študij medicine. Postala je zdravnica. Pred kame- ro mi je spet povedala, da bi rada zdravila otroke sirote in vse tiste, ki so bolni in nimajo denarja, da bi obiskali zdravnika in si kupili zdravlila ...

Popoldne je prišla tudi študentka farmacije Selamawit, ki prejema štipendijo. Je zelo dobra študentka. Ob večerih dela v lekarni. Študentje, ki prihajajo po »štipendijo«, morajo predložiti spričevalo. Sam nisem bil za ta način sodelovanja, pa je inšpektor Estifanos vztrajal, da je to za študente zelo primerno. Tako se po meni mladi lahko zahvalijo svojim dobrotnikom. Nekateri poznajo svoje dobrotnike in so z njimi povezani z navadno pošto, nekateri pa si z njimi dopisujejo po elektronski pošti.

Ko sem odhajal v Etiopijo, mi je nekdo napisal: »Naj bo vse Njegovo!« Tu res ne gre drugače, kakor zaupati v Božjo bližino, sicer bi bil še bolj zlomljen. Mladi so nam dali priti blizu, da smo se smeli dotikati njihovih ran, ki so kakor naše rane zaznavne v Jezusovih ranah.

CERKNICA

400-letnica obnove cerkve sv. Lovrenca v Dolenji vasi

FOTO 1, 2 Dolenja vas je ob žegnaniu praznovala 400-letnico cerkve svetega Lovrenca, ki je bila leta 1616 prenovljena. Ob tem prazniku so vaščani cerkev obnovili. Župnik Jožef Krnc je po koncu maše tretjič blagoslovil kolesa in kolesarje. Prišli so tudi mnogi udeleženci 3. vseslovenskega srečanja Dolenjih vasi.

Zvonovi svetega Lovrenca so 7. avgusta 2016 praznično vabili k žegnanski maši, ki jo je daroval župnik Jožef Krnc. V pridigi je osvetlil svetnika Lovrenca, diakona in mučenika, se zahvalil mešanemu pevskeму zboru, ki je s pesmijo obogatil sveto mašo. Pohvalil je delo vaščanov, ki so od leta 2012 z veliko vnemo obnavljali cerkev. Dobila je novo streho in klopi, obnovili so zvonik, letos pa je župnik blagoslovil nova okna z lepimi vitraji ter obnovljene simse (ostreške). Nemogoče bi bilo naštetati vse tiste, ki so pripomogli k bogatim pridobitvam cerkve, ki je ob 400-letnici dobila novo preobleko, zato je gospod Krnc izpostavil le novega ključarja, dobrega gospodarja; to je Marko Opeka. Sveti maši so prisostvovali mnogi predstavniki, ki so se odzvali vabilu na 3. vseslovensko srečanje Dolenjih vasi, prav tako pa je bil po maši že tretji blagoslov koles in kolesarjev. Vsak je dobil spominsko podobico s cerkvijo.

Pred cerkvijo so čakale stojnice z dobrotami pridnih go-

spodinj, nova tabla s podatki o cerkvi, občinski svet Občine Cerknica jo je leta 2011 z odlokom razglasil za kulturni spomenik lokalnega pomena, ter na posebej pripravljenih parkirnih mestih, hlodih, kolesa. Blagoslov je segel do vseh.

Sveti Lovrenc, zavetnik revežev, gasilcev, steklopihalcev, kuharjev, likalk (varoval naj bi pred opeklinami, bolečinami v hrbtu, vročico, verniki nanj naslavljajo prošnje za verne duše v vicah in ga prosijo za dobro letino), postaja tudi zavetnik kolesarjev.

Dolenja vas, ki se v listini prvič omenja leta 1438, je ena največjih vasi na Notranjskem.

Na JZ robu vasi stoji podružnična cerkev svetega Lovrenca, ki je bila prvič omenjena ob vizitaciji leta 1581. Letos praznuje 400-letnico, na portalu ima vgravirano letnico 1616, ko je bila temeljito prenovljena. Od poznega 17. stoletja in sredine 18. stoletja je zapisana baročnemu slogu, še zlasti so lepi glavni zlati oltar sv. Lovrenca, južni stranski oltar sv. Marjete z njeno oljno sliko, severni stranski oltar sv. Antona Padovanskega ter kasetiran, nekdanj poslikan, lesen kor na kamnitih stebrih in pilastrih.

Ta božji hram je edinstven tudi v slovenskem prostoru. Primorec Stanko Žerjal je po posvečenju želel imeti novo mašo v domačem kraju, vendar ni dobil potnega lista, viza, ki jo je dobil, pa je veljala le za en dan, zatem pa so jo preklicali in je bil v domačem kraju na novi maši 21. julija 1935 nezakonito. Njegova teta, ki je z možem ži-

vela v Dolenji vasi, je svojemu nečaku pripravila slovesnost, ponovitev nove maše v cerkvi svetega Lovrenca. Bivši dekan Janez Kebe, častni kanonik ljubljanske nadškofije, je z raziskovanjem naših krajev ugotovil, da je to edina cerkev, ki je dohodek dobivala tudi od tepežkanja (iz zapisa 1866 je razvidno, da je po vasi tepežkal vaški mežnar), v zavetju svetega Lovrenca pa so svoje domovnanje našli tudi posebni netopirji. 21. julija 2012 je skupina v okviru raziskovalnega tabora študentov biologije »Pivka 2012« prvič v Sloveniji odkrila flavističnega malega podkovnjaka *Rhinolophus hipposideros* (Bechstein, 1800).

»Sveti Lovrenc, prositi za nas še naslednjih štiristo let!«

Anita Leskovec

IG

Obisk fatimske Marije

FOTO 3 V četrtek, 7. julija, smo tudi v cerkvi sv. Martina na Igu gostili kip Marije romarice iz Fatime. V zraku in še posebej v srcih vernikov je bilo čutiti veliko pričakovanje, še posebej otrok s polnimi košaricami cvetja, ko so v tišini čakali milostni kip. Sprejema so se udeležili: narodne noše, gasilci, skavti, cerkveni pevci in številni verniki, ki so želeli spremljati Marijo na obisku v naši domovini. Pritrkavanje v zvoniku cerkve, prižgane lučke v rokah – vse to je ob 19.30 pozdravilo našo Gospo, sledili so mladi instrumentalisti s pesmijo Trinajstega maja, nato še solistka Nadja Janežič s pesmijo Salve regina.

Štirje možje so v slovesnem sprevedu poneli Marijo v farno cerkev, pred njo pa so otroci z radostjo v očeh posipali rože. Marija je bila deležna besed dobrodošlice različnih skupin. Trije letošnji prvoobhajanci, oblečeni v noše podobne fatimskim pastirčkom, so pozdravili Marijo s pesmijo Rože Gantar Pozdrav fatimski Mariji. Po litanijah Matere božje se je naša župnija posvetila Jezusovemu in Marijinemu brezmadežnemu srcu. Sledila je sveta maša, pri kateri je župnik Jože Pozdrec v pridigi povzel Marijina sporočila, ki so še kako aktualna za današnji čas in družbo. K Mariji smo prišli, da bi dobili novo moč, da bi lažje vztrajali na poti vere, ob tem pa ne pozabili na molitev rožnega venca, k čemur je pozivala Marija pastirčke v Fatimi. Poudaril je, naj ne pozabimo, da nas Marija spremlja na naši poti, če imamo za to odprto srce.

Po koncu svete maše so otroci izrazili zahvalo Mariji in ji podarili bele vrtnice, otroški pevski zbor pa je zapel pesem Mali cvet prinašam ti, Marija. Milostni kip Marije, ubrano petje in toplo pripravljen sprejem v naši cerkvi so ganičili številne vernike. Sledilo je slovo vseh zbranih mimo fatimske Marije. Ob tem smo se nanjo obračali s svojimi prošnjami in se ji zahvaljevali za že prejete darove in milosti. Za konec pa smo s prižganimi svečkami še zadnjič pomahali Mariji v slovo.

Upamo, da je obisk Marije romarice, ki je pred 100 leti izročila pomembna sporočila pastirčkom in svetu, tudi v srcih ižanskih vernikov pustila milostni pečat. Naj v premišljevanju skrivnosti rožnega venca oblikujemo svoje vsakdanje življenje, da bomo imeli dovolj moči za vse dobro, lepo in čisto.

Andreja Zdravje

OLIMLJE

Načrtovanje HMP

FOTO 4 Ravnateljice skupnosti slovensko-hrvaške inšpektorije so skupaj z inšpektorico s. Damjano Tramte preživeli podaljšani vikend v domu duhovnih vaj pri bratih minoritih v Olimju od 1. do 4. 9. 2016. Program je obsegal tako delo kot oddih, druženje in molitev.

V vsebinskem delu smo načrtovale nadaljnjo pot inšpektorije, se razveselile in dogovorile o pripravah in izvedbi kanonične vizitacije vrhovne svetovalke iz Rima s. Paole Battagliola od 13. oktobra do 29. novembra le-

tos. Ta pomemben dogodek smo izročile fatimski Mariji, ko nam je bilo v Podčetrtku podarjeno srečanje s kipom romarice iz Fatime, ki potuje v teh mesecih po Sloveniji. Poleg tega smo obravnavale ekonomske teme. Z novimi energijami in v medsebojni povezanosti nadaljujemo našo pot v darovanju za mlade.

hmp

COLLE DON BOSCO (IT)

Trije novi mladi salezijanci

FOTO 5, 6, 7 Na mali šmaren so v rojstnem kraju Janeza Boska na Colle Don Bosco izpovedali prve redovne zaobljube naši trije mladi salezijanci: Damijan Grlec iz župnije sv. Jurija v Prekmurju, Gregor Markelc iz župnije Šentrupert na Dolenjskem, Filip Veber iz župnije sv. Jožefa v Mariboru, odraščal pa je v župniji sv. Janeza Boska. V mednarodnem noviciatu v Pinerolu je bilo to leto 16 novincev iz osmih držav. (3 Slovenci, 5 Italijanov, 3 Maltežani, 1 iz Južnoafriške republike, 1 Nemec, 1 Francoz, 1 Nizozemec in 1 Moldavec). V tem letu so spoznavali in se učili salezijanskega načina življenja, dela in poslanstva za mlade. Poleg študija salezijanskih vsebin in vsakodnevnega dela v noviciatu so ob koncu tedna odhajali na pastoralno delo v Turin in nekatere župnije v Pinerolu in bližnjo okolico. Svojo poklicanost in Božji klic so pod vodstvom magistra Pietra Migliassa še temeljiteje spoznavali in nato svojo odločitev potrdili s prošnjo in izpovedjo prvih

redovnih zaobljub. Z veseljem so se vrnil v Slovenijo, kjer bodo sedaj nadaljevali s svojim salezijanskim oblikovanjem v formacijski hiši na Rakovniku v Ljubljani in s

študijem na Teološki fakulteti. Želimo jim obilo Božjega blagoslova na njihovi začetni salezijanski poti.

Janez Suhoveršnik, vzgojitelj v salezijanski formacijski hiši

Salezijanci zlatomašniki

Stanislav Duh in Stanko Tratnjek z zlatomašnikom kapucinom Vinkom Škafarjem, Beltinci

Jože Zadavec, Odranci

Anton Hribernik, Celje

Salezijanec srebrnomašnik

Franc Šenk, Šenčur

Salezijanec novomašnik Mitja Franc

Izbral sem si novomašno geslo, ki se glasi: »Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.« »Pasi moje ovce!« (Jn 21,16) Vze-to je iz zadnjega poglavja Janezovega evangelija, kjer Jezus trikrat vpraša Petra, ali ga ljubi in ima rad.

Zame je odlomek pomenljiv v tem smislu, ker Jezus Petra vztrajno vprašuje, ali ga ljubi, in ta mu vedno odgovarja, da ga ima rad. Med »ljubiti« in »imeti rad« pa je očitna razlika. Ljubiti pomeni popolna pripadnost, naklonjenost, predanost, medtem

ko je »imeti rad« »manj popolna« ljubezen. Peter se torej ne čuti tako popolnega v ljubezni do Jezusa – Gospoda, kakor od njega pričakuje sam Jezus, a mu vendar zagotavlja, da ga ima rad. Zanimivo je tudi, da se Jezus šele tretjič nekako vda in ga končno vpraša, če ga ima rad, medtem ko ga je prej dvakrat vprašal, če ga ljubi. Zdi se, kot da se Jezus šele sedaj spusti na Petru »dosegljiv nivo«. Za nekatere eksegete je ta odlomek tako imenovana »pastoralna investi-

tura« Petra, kar pa logično zahteva tudi Petrovo pastoralno odgovornost v polnosti. Tudi jaz se v svoji nepopolni ljubezni do Gospoda postavljam ob bok Petru. Kljub tej nepopolnosti in grešnosti pa me Jezus, kakor prej že Petra in druge apostole, vabi na goreče in odgovorno delo v svoj vinograd in na svoje pašnike: »Pasi moje ovce!« Kljub nepopolni ljubezni nosim »paket« pastoralne odgovornosti s vsemi križi in veseljem.

+ ANTON ROSENZOPF
oče salezijanca
1925–2016

V Podgori pri Rudi je 13. julija 2016 v 91. letu starosti nenadno za vedno zatisnil svoje oči Ješovnikov oče, Anton Rosenzopf starejši. Njegov sin Tonč je o teh njegovih očeh zapisal: »Čprav ti oči pešajo, s povečevalnim steklom prebereš vsako Nedeľjo. Z zanimanjem spremljaš, kaj se dogaja v svetu in veliko moliš.«

In nadaljuje: »Hvaležen si za vsak korak, ki ga lahko storiš z berglami, hvaležen za vsako pomoč. Slabo slišiš in zato si še bolj hvaležen za vsako dobro besedo.«

Sin Hanzej, salezijanec duhovnik, ki je vodil sveto mašo in pogreb, je ob somaševanju petintridesetih duhovnikov poudaril, da je bila rajnemu očetu središče življenja vedno sveta maša, in to še posebej v njegovi ljubljani cerkvi na Rudi. V slovo je rajnemu v pridigi spregovoril župnik Hanzej Dersula. Spomnil se je očeta kot velikega molivca. »Če ima rajni oče okoli mrtvih rok ovit rožni venec, potem to ni nobena mrtva kretnja.« Raj-

ni je iz tega vira črpal moč za svoje življenje v družini, na vasi in v fari. In ko je vedno manj mogel kaj storiti, je vedno več molil – za družino, za duhovniške in misijske poklice in za vso faro. Župnik Dersula je opisal očeta kot hvaležnega človeka. Bil je hvaležen za vsako besedo, hvaležen za srečanja in hvaležen za življenje, ki mu je bilo podarjeno. Z ženo Štefanijo sta otrokom podarila dobro vzgojo in pa slovensko besedo. Dersula se je rajnemu zahvalil za vse delo, ki ga je opravil za faro kot dolgoletni župnijski svetnik, kot molivec za duhovne in misijske poklice, predvsem pa za zgled vere in za njegov značilen prisrčen nasmeh.

Očeta se še posebej spominjam, ko je prihajal v Marjanišče in Modestov dom, kjer so med tednom prebivali njegovi sinovi, ki so obiskovali slovensko gimnazijo. Njegov obraz in vse njegovo bitje je izžarevalo eno samo ljubezen. Vedno se je zahvaljeval nam, salezijancem, za vse, kar naredimo v domu za duhovno rast njegovih sinov, saj je bil prepričan, da le tako lahko rastejo in se razvijajo duhovni poklici.

Za očeta in vso družino je bilo nadvse lepo doživetje, ko je njegov sin Hanzej postal salezijanec in pred dvajsetimi leti obhajal v domačem kraju v Rudi novo mašo. Tonč Rosenzopf pa je ravnatelj dušnopastirskega urada v Celovcu. Tako oba

RAJNI

naročniki Sal. vestnika, člani mašne zveze in molivci za duh. poklice

Durič Terezija, Bakovci
Erman Andrej, Lj. Šentvid
Lesic Albina, Kuzma
Ogorevc Franc, Brežice,
oče sal. duh.
Penko Cirila, Ilirska Bistrica
Požun Jože, Brestanica
Štiblar Petronela, Bakovci
Trček Marjan, Brezovica
Žuntar Ivanka, Ljubljana (Rečica ob Savinji)

sinova v koroški prostor prinašata Jezusovo veselo sporočilo.

Po obhajilu je v imenu salezijanske družbe izrekel besede sožalja in zahvale inšpektor Janez Potočnik. Med drugim je povedal: „V imenu salezijanske družbe izrekam globoko sožalje vam, draga mama, hčerki Moniki, sobratu Hanzeju, Štefanu in Petru z družinami ter vsem sorodnikom.

Pokojnemu očetu se zahvaljujem za pričevanje krščanskega očeta, še posebej za Hanzeja, salezijanskega duhovnika.

Pokojnega očeta se bomo salezijanci spominjali v molitvi in pri obhajanju evharistije!“

V. G., J. A.

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

DO 31. 8. 2016 STE DAROVALI

Čeferin M., družina Durič, Hartman T., Jerman D., Karas R., Knez D., Luketič N. in M., Skandali D., Trobentar P., Zorko J., Žalik F. in nekateri neimenovani dobrotniki.

Bog povrni!

				SESTAVILA MATEJA	DUŠEVNI PRETRES, STRES	BELEŽNICA, ZVEZEK	SOKRATOV TOŽNIK	APOTEKA	REKA V SIBIRIJI	
				KLADA ZA SEKANJE DRV, TNALA						
				RTIČ ZAHODNO OD IZOLE						
				GRŠKA POKRAJINA REKA V SLOVENIJI						
									VIR UMETNE SVETLOBE	
SALEZI-JANSKI VESTNIK	ČRNO-GORSKI VLADAR	DIVJA KOZA	KDOR KAJ DAJE				ROK LESJAK	VRSTA IZSTRELKA		
ŽENA, KI JI JE UMRL MOŽ						AFRIŠKA ANTILOPA	MAKEDON-SKO KOLO			
LJUBEZEN DR. ŽIVAGA					KDOR ORJE					
					RAKEV					
OTOK ČAROVNICE KIRKE				ZEM. OŽINA NA MALAKI				SODOBNIK KELTOV	BLAGAJNA (POGO-VORNO)	
				KRAJ PRI OPATUJI						
PRITR-DILNICA			POSMEHLJIV ČLOVEK							
			OBDOBJE, VEK							
BODIKA, BOŽJI LES						KRILO RIM. KONJENICE				
						IGOR RIBIČ				
VNETJE OČESNE ROŽENICE										
SRBSKO MOŠKO IME				DOLGORE-PA PAPIGA, ARA						

GESLO križanke

pošljite do
25. oktobra 2016
na uredništvo
Salezijanskega vestnika

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej
2. nagrada: knjiga – Bakhita: Od sužnosti do svetosti (o sv. Jožefini Bakhita)
3. nagrada: knjiga – Andre Ravier: Učenjak in svetnik Frančišek Saleški.
4. nagrada: knjiga – E. Bianco in C. de Ambrogio, Ukradli ste mi srce. Življenje Janeza Boska.
5. nagrada: strip – Božji služabnik Andrej Majcnu (Berta Golob, risbe M. Kovačič)

Rešitev križanke SV 4/2016

Zaplaz

NAGRAJENCI prejšnje nagradne križanke

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: Marija JELENC, Bled.

2. nagrada: knjiga Bakhita: Od sužnosti do svetosti (o sv. Jožefini Bakhita): Zinka PAVLI, Trbovlje.

3. nagrada: knjiga Andre Ravier: Učenjak in svetnik Frančišek Saleški: Janez KOČAR, Murska Sobota.

4. nagrada: knjiga E. Bianco in C. de Ambrogio, Ukradli ste mi srce. Življenje Janeza Boska: Ljudmila KRIVEC, Podplat.

5. nagrada: strip o Andreju Majcnu: Marta JANEŽIČ, Ljubljana.

DOM S POČITNIŠKO PONUDBO ZA VSAKOGAR

 penzion mavrica

Penzion Mavrica***
Puščenjakova ulica 1
9241 Veržej

T 02 588 90 60
M 051 370 377
S www.marianum.si
E penzion.mavrica@marianum.si

Nudimo vam prijetno preživljanje počitnic z bogatim animacijskim programom: rokodelske delavnice, pokušina domačih vin. Bližnje terme pa nudijo veselje in zdravje v termalni in navadni vodi.

VIKENDI ZA DRUŽINE

Stična, 25.–27. november

Bled, 10.–12. februar

Veržej, 21.–23. april. Kratki duhovno-družabni oddih za družine in zakonci! Program staršem omogoča čas za osebno delo, pogovor v paru in v skupini, molitev, spoved, druženje ..., otrokom pa čas za igro, delavnice, veselje!

Več informacij in prijave na:
donbosko.si/vikendi-za-druzine

VERŽEJ

25. september (nedelja): Miholov sejem in Mihec-fest
Podrobnosti: <http://www.marianum.si/zavod-marianum-verzej>

7.–9. oktober: Tečaj pisanja ikon
Info in prijave: www.marianum.si ali Ivan Kuhar

4.–6. november: Zbor SMG – salezijanskega mladinskega gibanja.

Informacije in prijave: Boštjan Jamnik, Blažka Merkač (splet: donbosko.si)

ŽELIMLJE

23. oktober (nedelja): ob 17.00 praznovanje ob 25-letnici Gimnazije Želimlje in Doma Janeza Boska ter ob 50-letnici prihoda salezijancev v Želimlje.

11.–13. november: duhovne vaje za fante in dekleta (4.–7.razred).

18.–20. november: duhovne vaje za ministrante.

02.–04. december: duhovne vaje za fante in dekleta (8.–9.razred).

09.–11. december: duhovne vaje za fante in dekleta 9. razreda in srednješolce.

Informacije in prijave: Klemen Balažič

BLED – MARIJIN DOM

Osebnostno vodene duhovne vaje v tišini za študente in mlade v poklicih

29. 9.–2. 10.

informacije in prijave: bernarda.zibert@gmail.com

Pogovorni večer

za starše, zakonce in mlade

Na temo: dan mrtvih, vsi sveti ali noč čarovnic?

15. oktober 2016, ob 20.00.

Vodi: br. Jaro Knežević

Informacije: imperl.marija@gmail.com, 041/982 866.

MURSKA SOBOTA

22. oktober (sobota), ob 11.00: izpoved večnih zaobljub sestre HMP med sv. mašo, ki jo bo vodil soboški škof dr. Peter Štumpf.

ORATORIJ 2016

7.–9. oktober: ZAO – združenje animatorjev oratorija, Vipavski Križ.

11.–13. november: usposabljanje oratorijskih voditeljev 1.

Več informacij: www.oratorij.net;
e-pošta: pisarna@oratorij.net

RAKOVNIK

Majcnova nedelja

25. september: Ob 15.00 romarska sv. maša, po maši obisk in molitev na grobu Božj. sl. Andreja Majcna.

Večeri za mlade

Ob četrtek, ob 19.30, na Rakovniku, od začetka oktobra do konca maja:

Vsebina (izmenjaje): molitveni večer, večer DRG – duhovno ritmične glasbe; 'uskovniška maša', družabni večer.

Informacije in podrobnosti: Boštjan Jamnik, Blažka Merkač (splet: donbosko.si, e-mail: smp@salve.si)

DOHODNINSKA DONACIJA

Namesto v državni proračun lahko namenite 0,5 % dohodnine Ustanovi sklad Janeza Boska kot naložbo v mlade, za delovanje salezijanskih ustanov v Sloveniji v prid mladim in za izgradnjo Don Boskovega centra v Mariboru.

Če se do sedaj še niste odločili za namenitev dela dohodnine, lahko to storite kadarkoli. Vaša odločitev za vas ne predstavlja nikakršne dodatne finančne oziroma davčne obremenitve. Z vašo odločitvijo boste pripomogli, da bodo mladi v Sloveniji imeli več upanja.

Delno izpolnjen obrazec najdete na naši spletni strani: donbosko.si/donacija

Seveda Vas naprošamo, da k namenitvi dela dohodnine povabite tudi svoje starše, sorodnike in prijatelje. Najlepša hvala!

BALAŽIČ Klemen, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel. 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com
JAMNIK Boštjan, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si
KORDEŠ s. Danijela, Rakovniška 21, 1000 Ljubljana, tel. 041/293.883, dani.kordes@gmail.com
KUCHAR Ivan, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si
MERKAC Blažka, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239, smp@salve.si
OTRIN Gašper, Engelsova 66, 2000 Maribor, tel. 041/558.310, gasper.sdb@gmail.com
PANGERSIČ s. Majda, Gornji trg 21, 1000 Ljubljana, tel.: 041/233.432, majda.pangersic@gmail.com
PUČNIK Peter, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, 040/360.729, peter.pucnik@marianum.si
SALEZIJANCI Rakovnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 059/339.100
SUHOVERŠNIK Janez, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana; 041/691.079, janez.suho@gmail.com

BLED HMP: SVETOPISEMSKE URICE

za otroke od 3. do 6. leta
Skupaj bomo spoznavali čudovite pripovedi iz Svetega pisma, ki govorijo o Božji dobroti in ljubezni.
Dva torka v mesecu od 16.30 do 17.30. Začetek: 27. septembra 2016.

V dolgih zimskih nočeh sem bil najbolj oblegan kraj domačije. S prihodom prvega mraza sem dejansko postal družbeni prostor vsega kmečkenga življenja. Kot nihče ni popolnoma zadovoljen z lastno usodo, bi se tudi sam rajši oziral po zelenem hribovju in neskončnimi obzorji.

Vse te želje pa so izpuhtele, ko je tisti fanté med mojimi štirimi stenami začel s srečevanji. S svojim, čeprav še zelo mladim, a močnim glasom me je uspel osvoboditi dremave utesnenosti, ki me je tlačila ... njegove besede so odpirale prava okna fantazije. Čeprav sem le ubogi senik, sem po pripovedih Janezka Boska spoznaval izbrano dvorno življenje francoskih kraljev. Spremljal sem trde bitke Karla Velikega proti Fierabasu, aleksandrijskemu kralju. Rešil sem Florido, najlepšo orientalsko princeso, kar jih je kdaj bilo. In kolikokrat so mi stopile solze v oči ob salvah smeha, ki so ga izzvale besede fantovih ust o prebrisanem kmetu Bertoldu in sinu Bertolinu ... na ta način sem spoznal, da obstaja čas jokanja in čas smejanja.

Nekega dne pa fanta ni bilo na tradicionalno zimsko srečanje. Odšel je in nič več ni bilo prijetnega poslušanja njegovih besed. Dejali so mi, da se je preselil v mesto Chieri, kjer se je posvetil študiju in postal duhovnik. Od tedaj, ko je odšel, je čas, sploh tisti zimski, mineval počasnije. Ledeni veter se je z vso silo zaletaval v moje lesene špranje. Kako sem pogrešal tiste zgodbe ... ob njih nisem nikoli pomislil na bedo, v kateri sem živel ... Ko ni bilo več tistih čarobnih pripovedi, so se moje stene, kakor velika okna, v katerih se je z magičnimi očmi dalo opazovati velika bojna polja in legendarne osebnosti, sesule. Tišina in žalost sta težili moje ubogo srce.

Pred kratkim sem slišal, da Janez Bosko nikoli ni prenehal s pripovedovanjem zgodb in s tem odpirati vrata upanja vsem, ki so imeli srečo, da so ga srečali in prisluhnili njegovim besedam. Niti ne dvomim, da to ne bi bilo res. Janez je vedno znal svoje sanje in besede pretvarjati v resničnost.

Don Boskove reči

SENİK

José J. Gómez Palacios

www.donbosko.si